

DE KRAAIEN- VANGKOOI

Is men eenmaal goed aan het vangen, dan is het zaak wat kraaien in reserve te houden, b.v. in een overdekte ren, die men dan met dierlijk voedsel of, zoals ik afgelopen zomer in het Jagertje schreef onder 'een goede tip', met kattenkorrels, waarin vlees of vis is verwerkt, kan voeren. Onze jachttopzichter heeft al 4 jaar in een flinke kooi een sprekende kraai, uitsluitend gevoerd met kattenkorrels.

"'ij het krieken van de dag begint hij zijn oproep met 'Goede morgen, goede morgen, waar blijf je nou', om de aandacht te vestigen op zijn hongerige maag.

Als nestjong groot gebracht is het een bezienswaardigheid in de streek en hij spreekt duidelijker dan een goed sprekende papegaai.

Deze kraai is geen reserve voor de kooi, maar een tiental kraaien in reserve houden is toch geboden.

Vele boeren komen jaarlijks kraaien halen om deze op te hangen bij maaskuilen of op net ingezaaid land of zelfs op hun erf als daar een kip met kuikens rondloopt.

Wel moet er voor gezorgd worden dat er voldoende drinkwater in de vangkooi aanwezig is, liefst een vrij grote ondiepe bak, waarin zij een bad kunnen nemen.

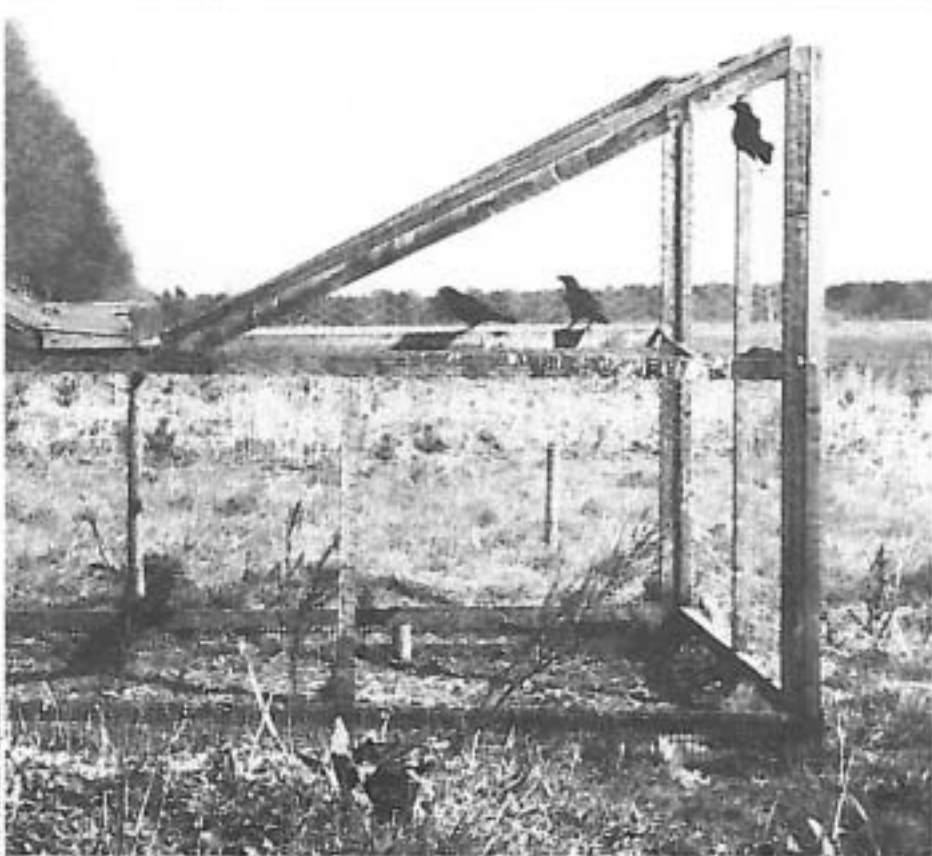
Twee maal daags moet de kooi geïnspecteerd worden en men neme dan liefst de nieuw gevangen kraaien weg. Zij, die al langer in de kooi zitten wennen heel spoedig aan het twee maal daags terugkerende bezoek en worden veel tammer.

De maaswijdte van het gaas om de kooi dient 5,5 cm te zijn, dit mede om zangvogels, die ook op het gestrooide voer afkomen de gelegenheid te geven te ontsnappen want in het verleden bleken deze opgesloten vogeltjes vaak een gewilde prooi voor de lok-kraaien.

Het is te hopen, dat het Departement nu eens wat royaler wordt bij het verstrekken van vergunningen, waarbij de vergunninghouder wel moet beseffen, dat hij zich strikt aan de regels en voorschriften dient te houden.

Doet hij dit niet, dan bederft hij het voor zijn collegae en niet in het minst bewijst hij een zeer slechte dienst aan de gehele flora en vooral fauna en die willen wij juist zoveel mogelijk terwille zijn. ■

AMATOR DE DERDE

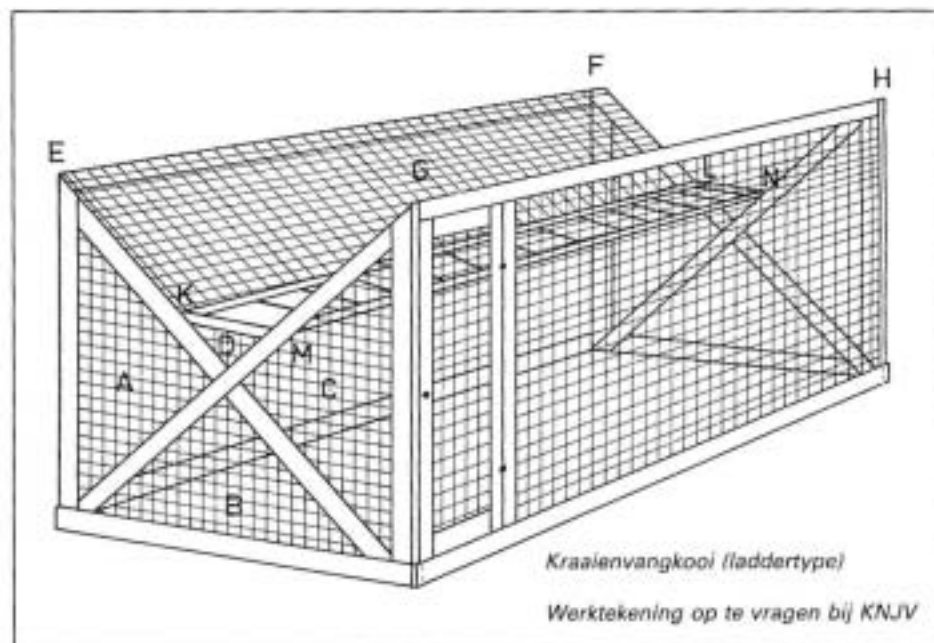
Joke Herman Stegeman

Toen in 1954 de nieuwe Jachtwet van kracht werd mocht de grondgebruiker op zijn erf gebruik maken van alle soorten vallen voor wat toen 'schadelijk wild' heette, krachtens art. 22 lid 3. Of daaronder toen ook de kraaienvangkooi viel is mij nooit duidelijk geworden. Wel weet ik dat, althans bij ons in de streek, er destijds geen gebruik werd gemaakt van dit vangmiddel. De reden was dat de stand van alle kraaiachtigen toen kort werd gehouden door de vele jachttopzich-
ters.

Later veranderde dat drastisch toen het jachttopzichersaantal sterk terug liep en de boeren op een geheel andere manier hun land gingen bebouwen. Tevens werd het gebruik van de zgn. gifeieren verboden en voor de boeren kwam artikel 22 lid 3 van de Jachtwet te vervallen op 8 juni 1977. De stand van de kraaiachtigen vertienvoudigde en daarom werd de vraag naar een ander middel om de schade binnen de perken te houden sterker. Als alternatief verstrekte het ministerie

van Landbouw en Visserij vergunningen ex art. 53 van de Jachtwet om vangkooien voor kraaiachtigen te plaatsen, aan jagers, jachttopzichers en grondgebruikers. Het is helaas zo dat, ondanks een overbevolking van kraaien, eksters en kauwen lang niet alle aanvragen worden ingewilligd. En helaas hebben wij de laatste jaren diverse malen moeten optreden tegen grondgebruikers die clandestien zo'n krachtens de Jachtwet ongeoorloofd vangmiddel plaatsten. Het is wel hard om een boer te moeten verbaliseren die zijn gewas tegen schade tracht te beschermen, maar de kraaienvangkooi is nu eenmaal een ongeoorloofd middel en blijft gebonden aan een vergunning.

Op het aanvraagformulier voor zo'n vergunning moet de exacte plaats waar de vangkooi wordt geplaatst, worden opgegeven. Wordt de vergunning verstrekt dan krijgt men als bijlage bij zijn vergunning een lijstje met de namen, adressen en gemeenten waar de vangkooien mogen worden geplaatst. Tevens wordt een

Het is verboden te jagen of zich ter uitoefening van de jacht in het veld te bevinden met andere dan geoorloofde middelen (art. 22 lid 4 van de Jachtwet).

Zoals men ziet zijn er nogal wat voorwaarden en beperkingen verbonden aan het vangen van kraaiachtigen door middel van een vangkooi. In onze jeugd was de kraaiestand miniem en wij hebben nooit kunnen denken dat na zo'n veertig jaren de stand van de kraaiachtigen zo enorm zou zijn toegenomen dat een vergunningstelsel nodig is om ze nog enigszins binnen de perken te houden. ■

Valleischut

schetsen bijgevoegd met de afmetingen, materiaal enz. waaraan de kraaienvangkooi moet voldoen. De vangkooi moet worden bekleed met gaas met een minimale maaswijdte van 55 millimeter, zowel diagonaal als op de middellijn gemeten. Dit is gedaan opdat kleinere vogels dan de kraaiachtigen waarvoor de vergunning is verstrekt, onmiddellijk de vangkooi weer kunnen verlaten.

Het is niet toegestaan de vangkooi op zondagen en Christelijke feestdagen vangklaar opgesteld te hebben. Komt er onverhoopt een andere diersoort in de vangkooi dan waarvoor de vergunning is verstrekt, dan moet deze onverwijd in vrijheid worden gesteld. Verder moet in de vangkooi voldoende vers drinkwater aanwezig zijn. Maar er mag geen aas of slachtafval als lokmiddel worden gebruikt. Wel lokvogels, die niet verminkt mogen zijn, dus geen geleewiekte kraaien. Men dient elke dag zijn vangkooi persoonlijk op vangst te controleren, omdat misbruik van derden moet worden vermeden. Tevens rust de verplichting op de vergunninghouder iedere maand op een formulier opgave te doen van alle vangsten, ook van dieren of vogels die in vrijheid zijn gesteld. Deze formulieren dienen gezonden te worden naar de Directeur Landelijke Gebieden en

Kwaliteitszorg van de provincie waarin de vergunninghouder woont.

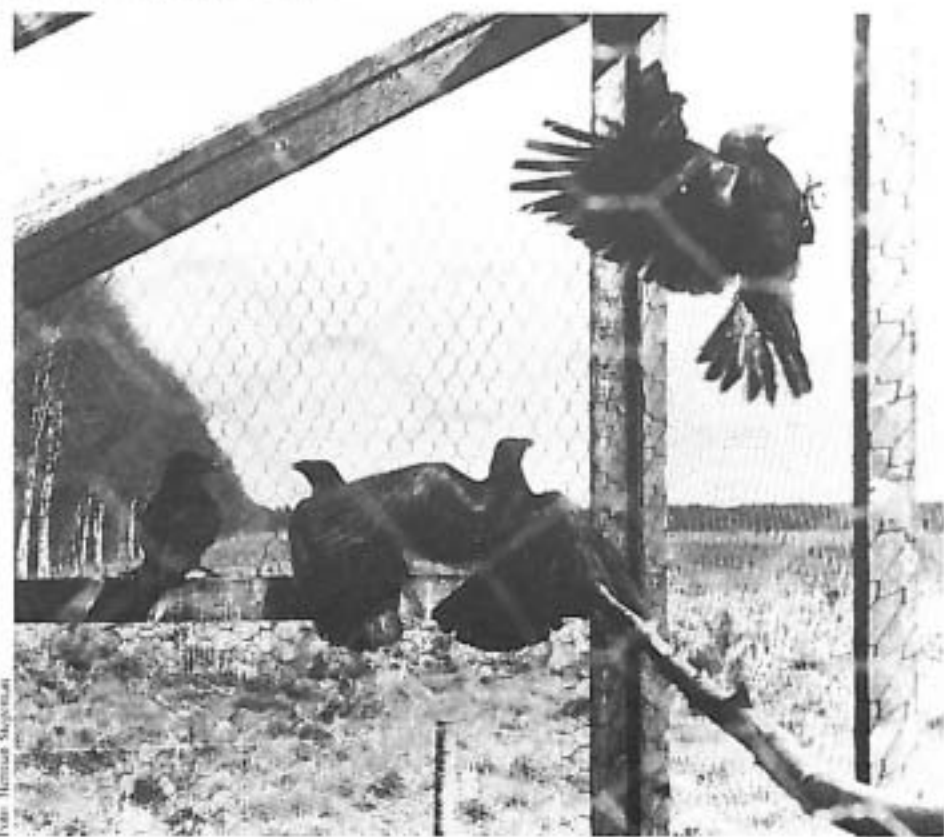

Foto: Herman Stegeman